

SELETUSKIRI

põllumajandusministri määruse „Turuarendustoetus” eelnõu juurde

1. Sissejuhatus

Määrus kehtestatakse maaelu ja põllumajandusturu korraldamise seaduse § 11 lõike 1 ja § 18 lõike 1 alusel.

Eelnõu ja seletuskirja on ette valmistanud Põllumajandusministeeriumi kaubanduse ja põllumajandussaadusi töötleva tööstuse osakonna turu arendamise büroo juhataja Aleksander Vukkert (telefon 625 6288, e-post aleksander.vukkert@agri.ee). Juriidilise ekspertiisi on eelnõule teinud õigusosakonna peaspetsialist Christel Ilves (telefon 625 6261, e-post christel.ilves@agri.ee) ja keeleliselt on eelnõu toimetanud sama osakonna peaspetsialist Laura Ojava (telefon 625 6523, e-post laura.ojava@agri.ee).

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Põllumajandusministri 6. jaanuari 2012. a määruse nr 3 „Turuarendustoetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord, nende kulude loetelu, mille hüvitamiseks turuarendustoetust antakse, ning toetuse määr” aluseks olnud riigiabi ning vähese tähtsusega abi määrused on tunnustatud Euroopa Liidu tasandil kehtetuks, mistõttu tuleb määrus sisustada lähtuvalt uutest riigiabi ja vähese tähtsusega abi õigusaktidest. Riigiabi määruste praktikas rakendamisel on tekkinud vajadus kehtivat määrust täiendada.

Samuti on määruse rakendamisel tekkinud vajadus seda täpsustada ning tagada sellega määruse ühene tõlgendamine, toetuse parem rakendatavus ja toetuse eesmärgipärase kasutamise tõhustamine. Eelnõu ettevalmistamisel on lähtutud ka Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Ameti (edaspidi *PRIA*) tehtud ettepanekutest.

Arvestades määruse muudatusettepanekute hulga, nende olemuse ning eespool kirjeldatuga, otsustati määrus kehtestada terviktekstina.

Määruse jõustumisega tunnustatakse kehtetuks põllumajandusministri 6. jaanuari 2012. a määrus nr 3 „Turuarendustoetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord, nende kulude loetelu, mille hüvitamiseks turuarendustoetust antakse, ning toetuse määr”.

Eelnõu §-s 1 sätestatakse, et määrusega reguleeritakse turuarendustoetuse saamiseks esitatavad nõuded, toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord, nende kulude loetelu, mille hüvitamiseks turuarendustoetust antakse, ning toetuse määr.

Eelnõu §-s 2 sätestatakse, millised riigiabi reeglid on määruse aluseks, sest uue finantsperioodiga (2014–2020) hakkasid kehtima ka uued riigiabi regulatsioonid. Määruse aluseks on järgmised riigiabi õigusaktid:

1) komisjoni määrus (EL) nr 702/2014 Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiku abi põllumajandus- ja metsandussektoris ja

maapiirkondades tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks (ELT L 193, 01.07.2014, lk 1). Selle määruse sätteid rakendatakse siis, kui abisaaja (määruse § 2 lõikes 1 nimetatud põllumajandustootja) taotleb toetust tegevusteks, mis on suunatud Euroopa Liidu toimimise lepingu lisas 1 nimetatud toodetele ja nendega seotud. Toetatavate tegevuste alused tulenevad määruse (EL) nr 702/2014 artiklitest 21 ja 24;

2) põllumajandusliku vähese tähtsusega abi komisjoni määrus (EL) nr 1408/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes põllumajandussektoris (ELT L 352, 24.12.2013, lk 9–17). Selle määruse sätteid rakendatakse samuti siis, kui abisaaja (määruse § 2 lõikes 1 nimetatud põllumajandustootja) taotleb toetust tegevusteks, mis on suunatud Euroopa Liidu toimimise lepingu lisas 1 nimetatud toodetele ja nendega seotud. Selle määruse sätteid kohaldatakse ainult teatud abikõlblike kulude (määruse § 6 lõike 1 puhul, § 6 lõike 3 punktis 1 nimetatud tootenäidiste veo- ja kindlustuskulude puhul ning § 6 lõike 3 punktis 2 nimetatud messitehnika veokulude puhul) alustena. Asjaolu, et määrust (EL) nr 1408/2013 kohaldatakse ainult teatud toetatavate tegevuste alustena, tuleneb sellest, et määrus (EL) nr 702/2014 ei võimalda ellu viia kõiki soovitud tegevusi, mistõttu tuleb kombineerida kahe riigiabi määruse (702/2014, 1408/2013) sätteid, et abisaajad saaksid ellu viia enda jaoks terviklikke tegevusi;

3) komisjoni määrus (EL) nr 1407/2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 352, 24.12.2013, lk 1–8). Selle määruse sätteid rakendatakse siis, kui abisaaja (määruse § 2 lõikes 2 nimetatud põllumajandustoodete töötaja) taotleb toetust tegevusteks, mis on suunatud Euroopa Liidu toimimise lepingu lisas 1 nimetatud tootele ning sellega seotud.

See tähendab, et kui määruse § 2 lõikes 1 nimetatud põllumajandustootja taotleb toetust tegevusteks, mis on suunatud Euroopa Liidu toimimise lepingu lisas 1 nimetatud tootele ja sellega seotud, siis määratakse talle kas täielikult või osaliselt vähese tähtsusega abi komisjoni määruse (EL) nr 1407/2013 kohaselt.

Lõikes 3 on sätestatud juhud, kui ettevõtjatele tuleb määrata põllumajandusliku vähese tähtsusega abi. Näiteks kui toetatavaks tegevuseks on välismessil osalemine ning tegevus on seotud Euroopa Liidu toimimise lepingu lisas 1 nimetatud tootega, siis määratakse abisaajale nii riigiabi kui ka põllumajandusliku vähese tähtsusega abi. Põllumajandusliku vähese tähtsusega abi määratakse veo- ja kindlustuskulude ning messitehnika veokulude hüvitamiseks.

Eelnõu §-s 3 on sätestatud toetatavad tegevused ja nende eesmärk. Võrreldes kehtiva määrusega ei ole toetatavaid tegevusi vähendatud, sest kõik pakutavad võimalused panustavad §-s 3 nimetatud eesmärgi täitmisesse ning konsultatsioonid sektori esindusorganisatsioonidega on näidanud, et kõikide §-s 3 nimetatud tegevuste järele on reaalne vajadus.

Toetatakse järgmisi tegevusi:

- 1) Eesti turgu või välisturгу käsitleva turu-uuringu tegemine;
- 2) põllumajandustoote ja sellest töödeldud toote tutvustamine. Toote tutvustusi võib teha nii Eestis kui välisturul, arvestades määruse § 6 lõikes 2 sätestatud abikõlblike kulude ja § 7 lõike 1 punktides 5–7 sätestatud teavituskampaania piirangutega;
- 3) messil osalemine või messi korraldamine. Osaleda võib nii Eestis kui väljaspool Eestit toimival messil, kuid messi korraldamine on lubatud ainult Eestis;

4) väljaspool Eestit toimuva õppereisi korraldamine ja sellel osalemine. Õppereiside korraldamine ja nendel osalemine on abikõlblik ainult välisõppereiside korral, kuna nende kaudu on potentsiaalselt võimalik omandada suuremaid kogemusi ja teadmisi;

5) Eestis toimuval koolitusel või seminaril osalemine või Eestis toimuva koolituse või seminari korraldamine. Koolituste ja seminaride korraldamine on lubatud ainult siis, kui need toimuvad Eestis, sest reeglina on tegemist küllaltki spetsiifiliselt ettevõttega seotud koolitustega, mille puhul on oluline asukohariigi kontekst ja õiguslik raamistik, ning teiselt poolt saavad ettevõtjad välisurgude kogemusi omandada välisõppereiside kaudu.

Eelnõu §-s 4 kehtestatakse taotlejale esitatavad nõuded.

Lõikes 1 sätestatakse, et toetust võib taotleda mittetulundusühing, kes on taotluse esitamise ajaks tegutsenud vähemalt kolm viimast aastat ning kelle põhikirjaline eesmärk on nimetatud aja jooksul olnud toiduainetööstuse või põllumajandustoodete tootmise valdkonna edendamine (edaspidi *taotleja*). PRIA kontrollib taotlejate põhikirjaliste eesmärkide vastavust sellele paragrahvile, kasutades äriregistris olevaid põhikirju. Eelnõus nimetatud põhikirjaline eesmärk ei pea täpselt ühtima taotleja põhikirjas sõnastatud eesmärgiga, kuid taotleja põhikirjalisest eesmärgist peab selguma, et taotleja tegevus on seotud põllumajanduse või toiduainetööstuse valdkonna edendamisega.

Võrreldes kehtiva määrusega on taotlejate ringi laiendatud, kuid toetuse eesmärgipärast ning sihipärast kasutamist aitab tagada asjaolu, et jätkuvalt peavad abisaajad olema põllumajandustootjad või põllumajandustoodete töötajad.

Lõikes 2 sätestatakse mõned jätkusuutlikkusega seotud nõuded, millele peavad vastama nii taotleja kui ka kõik abisaajad. Kuigi taotleja ei ole selle toetuse mõttes otsene kasusaaja, on nende nõuete laiendamine ka taotlejale põhjendatud, sest tema on toetuse administreerija ja tegevuste korraldamise eest vastutav organisatsioon, kes peab vastutama toetuse otstarbeka ja säästliku kasutamise eest.

Lõikes 3 sätestatakse nõuded, millele peavad vastama isikud, kes saavad määruse (EL) nr 702/2014 alusel riigiabi. Näiteks ei tohi nimetatud isikud olla raskustes olevad ettevõtjad. Raskustes oleva ettevõtja mõiste on sätestatud komisjoni määruse (EL) nr 702/2014 artikli 2 punktis 14, ning kehtida ei tohi ükski järgmistest tingimustest:

„a) kui on tegemist piiratud vastutusega äriühinguga (v.a alla kolme aasta tegutsenud VKE), kes on akumulieritud kahjumi tõttu kaotanud üle poole oma märgitud osa- või aktsiakapitalist. Nii on see juhul, kui akumulieritud kahjumi mahaarvamine reservidest (ning kõikidest muudest elementidest, mida üldiselt peetakse äriühingu omavahendite osaks) annab negatiivse tulemuse, mis ületab poolt märgitud osa- või aktsiakapitalist.” – piiratud vastutusega äriühinguteks loetakse osühing, millel on osadeks jaotatud osakapital (äriseadustiku § 135), ja aktsiaselts, millel on aktsiateks jaotatud aktsiakapital (äriseadustiku § 221);

„b) äriühing (v.a alla kolme aasta tegutsenud VKE), kus vähemalt mõnel liikmel on piiramatu vastutus äriühingu võlgade eest ja kes on kaotanud kogunenud kahjumi tõttu üle poole oma arvetel olevast kapitalist.”;

„c) kui asjaomase ettevõtja suhtes on võlausaldajate soovil algatatud kõiki võlakohustusi hõlmav maksejõuetusmenetlus või ettevõtja vastab siseriikliku õiguse kohaselt kõiki võlakohustusi hõlmava maksejõuetusmenetluse kohaldamise kriteeriumidele” – maksejõuetus on nähtus, mis iseloomustab ettevõtte majanduslikku seisundit, kuid ei tähenda iseenesest veel isiku pankrotti (mida reguleerib pankrotiseadus). Maksejõuetuse põhitunnus on, et võlgnik ei suuda rahuldada võlausaldaja nõudeid ning see suutmatuse ei ole võlgniku majanduslikust

olukorrast tulenevalt ajutine. Juriidilisest isikust võlgnik on maksejõuetu ka siis, kui võlgniku vara ei kata tema kohustusi ja selline seisund ei ole võlgniku majanduslikust olukorrast tulenevalt ajutine¹. Maksejõuetuse kontrollimisel tuleb lähtuda ettevõtte majandusaasta aruandest või FIE raamatupidamisest (bilansist);

„d) kui ettevõtja on saanud päästmisabi ning ei ole veel laenu tagasi maksnud või garantiid lõpetanud või on saanud ümberkorraldusabi ning tema suhtes kohaldatakse endiselt ümberkorraldamiskava” – seni ei ole ühelegi Eestis põllumajandusega tegelevale ettevõtjale antud ei päästmis- ega ümberkorraldusabi;

„e) ettevõtja puhul, kes ei ole VKE, kui viimase kahe aasta jooksul: i) on ettevõtja arvestuslik finantsvõimendus olnud suurem kui 7,5 ja ii) on ettevõtja EBITDA suhe intressimaksete kattevarasse olnud alla 1,0; ” – selle toetuse sihtgrupiks võivad olla vaid VKEd (väikese ja keskmise suurusega ettevõtjad, kelle kriteeriumid on määratletud komisjoni määruse (EÜ) nr 702/2014 lisas I).

Ettevõtja mittevastavust raskustes oleva ettevõtja kriteeriumitele hindab esimesena abisaaja ja toetuse taotleja, PRIA saab ettevõtjaid kontrollida kas taotlusega esitatavate andmete järgi enne toetuse määramist või maksetaotlusega esitatud andmete järgi enne väljamakse tegemist. Seda, et toetatav ettevõtja ei vastaks raskustes oleva ettevõtja mõistele, on PRIA võimalik kontrollida äriregistrist majandusaasta aruannete järgi, ettevõtjate muude põllumajandustoetuste ja põllumassiivide registrisse kantud andmete järgi või kontrollides ettevõtja raamatupidamist.

Lõikes 4 sätestatakse, et riigiabi ja põllumajanduslikku vähese tähtsusega abi võib saada see põllumajandustootja, kelle majandusaasta põhitegevusala äriregistri andmetel oli taotluse esitamise ajal justiitsministri 28. detsembri 2005. a määruse nr 59 „Kohtule dokumentide esitamise kord” lisa 16 „Eesti majanduse tegevusalade klassifikaator (EMTAK)” (edaspidi EMTAK 2008) kohaselt põllumajandustoodete tootmine. Täpsustus on vajalik, sest kehtivas määruses on läbivalt kasutusel termin „põllumajandustooja”, kuid seda ei täpsustata. Muudatusega ei defineerita terminit „põllumajandustootja”, vaid sätestatakse, et riigiabi ja põllumajanduslikku vähese tähtsusega abi saavad need põllumajandustootjad (äriühingud või füüsilisest isikust ettevõtjad), kelle põhitegevusala kood äriregistri andmetel ja EMTAK 2008 kohaselt on A011-015. Muudatust on taotlejatele tutvustatud, mistõttu on neil olnud aega sellest muudatusest ka võimalikke abisaajaid teavitada.

Lõikes 5 sätestatakse, et vähese tähtsusega abi võib saada see põllumajandustoodete töötaja, kelle majandusaasta põhitegevusala kood EMTAK 2008 kohaselt oli taotluse esitamise ajal C101-C109 või C11. Täpsustus on vajalik, sest kehtivas määruses on läbivalt kasutusel termin „põllumajandustoodete töötaja”, kuid seda ei täpsustata. Muudatusega ei defineerita terminit „põllumajandustoodete töötaja”, vaid sätestatakse, et vähese tähtsusega abi saavad ainult need põllumajandustoodete töötajad (äriühingud või füüsilisest isikust ettevõtjad), kelle põhitegevusala kood äriregistri andmetel EMTAK 2008 kohaselt on C101-C109 või C11. Tuleb arvestada, et vähese tähtsusega abi ei saa maksta EMTAK 2008 alajaos 102 nimetatud tegevusalal tegutsevale ettevõtjale, kui taotletud toetus on suunatud kalandusvaldkonna (sh vähilaadsed ja limused) arendamiseks. EMTAK 2008 alajaos 102 nimetatud tegevusalal tegutsevale ettevõtjale saab toetust maksta üksnes siis, kui abisaaja taotleb toetust tegevusteks, mis on suunatud Euroopa Liidu toimimise lepingu lisas 1 nimetatud tootele. Selleks annab aluse komisjoni määruse (EL) 1407/2013 artikli 2 punkt 2, mis sätestab, et kui ettevõtja tegutseb kalandus- või vesiviljelusvaldkonnas ja tegutseb ka muus sektoris või

¹ http://www.just.ee/sites/www.just.ee/files/merike_varusk._maksejouetus_-_mis_see_on.pdf

tegevusvaldkonnas, mis kuulub määruse (EL) nr 1407/2013 reguleerimisalasse, kohaldatakse määrust (EL) nr 1407/2013 üksnes nendele muudele valdkondadele või tegevustele antava abi suhtes tingimusel, et liikmesriik tagab asjakohaste meetmetega, nagu tegevuste eraldi käsitlemine või kulude eristamine, et määruse (EL) nr 1407/2013 reguleerimisalast välja arvatud valdkondades toimuvatele tegevustele ei anta määruse (EL) nr 1407/2013 alusel vähese tähtsusega abi. Muudatust on taotlejatele tutvustatud, mistõttu on neil olnud aega sellest muudatusest ka võimalikke abisaajaid teavitada.

Lõiget 6 tuleks vaadata koosmõjus lõike 5 punktiga 2 (põhitegevusala seotus kala, vähilaadsete ja limuste töötlemise ning säilitamisega), mille kohta on selgitus kirjas eelmises punktis.

Lõikes 7 sätestatakse, et taotleja põllumajandustootjast liikmele ja põllumajandustootjale, kes ei ole taotleja liige, jooksva majandusaasta ja sellele eelnenud kahe majandusaasta jooksul antud põllumajanduslik vähese tähtsusega abi ei tohi koos taotletava toetusega ületada põllumajandusliku vähese tähtsusega abi ülemmäära 15 000 eurot. Seega juhul, kui abi taotletakse § 2 lõike 1 punkti 2 alusel, tuleb abiandjal kontrollida ka abisaaja põllumajandusliku vähese tähtsusega abi limiiti. 15 000 euro piirmäära järgimisel tuleb teada, et see arvutatakse ühe ettevõtja kohta vastavalt komisjoni määruse (EL) nr 1408/2013 artikli 2 punktis 2 sätestatule. Taotleja hindab abisaajate osalust toetatavas tegevuses ning selle alusel määratakse igale abisaajale ka põllumajandusliku vähese tähtsusega abi suurus.

Lõige 8 sätestab, et taotleja põllumajandustoodete töötlejast liikmele ja taotleja liikmele, kes ei ole põllumajandustootja ega põllumajandustoodete töötleja, ning taotleja kaudu põllumajandustoodete töötlejale või põllumajandustoodetest muid tooteid töötlevale ettevõtjale jooksva majandusaasta ja sellele eelnenud kahe majandusaasta jooksul antud vähese tähtsusega abi ei tohi koos taotletava toetusega ületada vähese tähtsusega abi ülemmäära 200 000 eurot. 200 000 euro piirmäära järgimisel tuleb teada, et see arvutatakse ühe ettevõtja kohta vastavalt komisjoni määruse (EL) nr 1407/2013 artikli 2 punktis 2 sätestatule. Taotleja hindab abisaajate osalust toetatavas tegevuses ning selle alusel määratakse igale abisaajale ka vähese tähtsusega abi suurus.

Lõikes 9 käsitletakse horisontaalse vähese tähtsusega abi (komisjoni määrus (EL) nr 1407/2013) kumuleerumist komisjoni määruse (EL) nr 360/2012 kohase vähese tähtsusega abiga. Komisjoni määruse (EL) nr 360/2012 artikli 2 lõike 7 kohaselt võib määruse kohast vähese tähtsusega abi kumuleerida muu vähese tähtsusega abi määruse kohase abiga kuni ülemmäärani 500 000 eurot. See tähendab, et abi andja peab komisjoni määruse (EÜ) nr 1407/2013 kohase vähese tähtsusega abi (200 000 eurot) andmisel kontrollima lisaks 200 000 euro piirmäärale ka seda, kas abi taotleja ei ole saanud vähese tähtsusega abi komisjoni määruse (EL) nr 360/2012 alusel. Näiteks kui taotleja on viimase kolme majandusaasta jooksul saanud komisjoni määruse (EL) nr 360/2012 alusel abi 500 000 eurot, siis talle komisjoni määruse (EÜ) nr 1407/2013 alusel enam vähese tähtsusega abi anda ei saa. Suure tõenäosusega ei hakka määruse § 2 lõikes 2 nimetatud isik osutama komisjoni määruse (EÜ) nr 360/2012 kohaseid üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid, kuid vähese tähtsusega abi andmiseks peab PRIA kontrollima, kas taotlejale on antud ka vähese tähtsusega abi komisjoni määruse (EÜ) nr 360/2012 tähenduses.

Lõikes 10 sätestatakse komisjoni määruste (EL) nr 1407/2013, (EL) nr 1408/2013 ja (EL) nr 360/2012 alusel antavate abide kumuleerimisreeglid.

Eelnõu §-s 5 kehtestatakse toetuse saamiseks esitatavad nõuded.

Lõikes 1 sätestatakse, et määruse § 2 lõigete 1–3 alusel antavat toetust võib kasutada ainult nende kulude hüvitamiseks, mis on tehtud ajavahemikus taotluse esitamise päevast kuni taotluse esitamise aasta 9. oktoobrini, ning et toetatav tegevus peab olema lõpetatud toetuse saamisele järgneva aasta 31. jaanuariks. See tähendab, et taotlejad saavad abikõlblike kulutusi teha alates taotluse esitamise päevast. Tähtaega, millal peab toetatav tegevus olema lõpetatud, on pikendatud kuni toetuse saamisele järgneva aasta 31. jaanuarini, et abisaajad saaksid ellu viia ka neid tegevusi, mis toimuvad aasta alguses.

Lõige 2 sätestab, et toetuse saamiseks peavad riigiabi, vähese tähtsusega abi või põllumajandusliku vähese tähtsusega abi saajatest kolm neljandikku olema põllumajandustootjad või põllumajandustoodete töötajad. Määruse § 3 lõike 1 punktides 4 ja 5 sätestatud toetatavates tegevustes osalejatest peavad vähemalt kolm neljandikku olema põllumajandustootjad või põllumajandustoodete töötajad ning nende töötajad. Kuna nendest tegevustest (§ 3 lõike 1 punktides 4 ja 5 sätestatud toetatavad tegevused) saavad realselt osa võtta ka füüsilised isikud, siis peab nimetatud tegevuste osavõtjatest kolm neljandikku moodustuma § 4 lõikes 4 ja 5 nimetatud ettevõtte töötajatest (nt töötajad, juhatuse liikmed, vabatahtlikud). PRIA kontrollib ettevõtte töötajate vastavust § 5 lõikele 2, kasutades erinevaid riiklikke registreid (sh koostöö äriregistri ning Maksu- ja Tolliametiga) ning ettevõtja poolt esitatud vajalikke tõendusdokumente. Töötajate osavõtmist õppereisist, koolitusest või seminarist kontrollitakse § 11 lõike 1 punktide 8 ja 9 kohaselt esitatavate osalemist tõendavate nimekirjade ärakirjadega.

Lõikes 3 on sätestatud regulatsioon juhuks, kui samal välismessil osalemiseks taotleb toetust mitu taotlejat. Üldjuhul ei lubata mitmel taotlejal samal välismessil osaleda, kuna tegemist on ühisturundusmeetmega, kuid põhjendatud juhtudel on see lubatud.

Lõike 4 eesmärk on ökonoomsuse ja toetuse efektiivse kasutamise põhimõtte rakendamine. Seepärast juhul, kui abikõlbliku kulutuse maksumus ilma maksudeta ületab 3000 eurot, peab taotleja olema kulutuse kohta saanud vähemalt kolm võrreldavat hinnapakumust koos pakkumuse tingimuste loeteluga, mis osutavad hinnapakumuse spetsifikatsioonile.

Lõige 5 täpsustab, et hinnapakumuste küsimist ei või jaotada osadeks eesmärgiga vältida konkureerivate pakkumuste küsimist. See keeld puudutab igasugust jaotamist, mis ei ole objektiivselt põhjendatud ning mille eesmärk on hoida kõrvale § 5 lõikes 4 sätestatud nõuetest.

Lõikes 6 sätestatakse, et kui toote või teenuse maksumus ei ületa 3000 eurot või kui asjaomases valdkonnas on ainult üks toote või teenuse pakkuja, on taotleja kohustatud esitama vähemalt ühe hinnapakumuse või tegema eelarve, milles on toote või teenuse kujunemise maksumus üksikasjalikult lahti kirjutatud koos vajalike selgituste ning põhjendustega.

Eelnõu §-s 6 on sätestatud abikõlblikud kulud.

Lõikes 1 sätestatud turu-uuringute tegemise toetamise eesmärk on aidata põllumajandustoodete tootjatel ja töötajatel turu hetkeolukorrast paremat ülevaadet saada ning seeläbi turul paremini orienteeruda. Täpsustatud on, et turu-uuringu puhul hüvitatakse ainult eelnevat turu-uuringute kogemust omavalt ning turu-uuringute tegemisele spetsialiseerunud uuringufirmalt turu-uuringu tellimise kulud. See nõue peaks tagama, et

туруarendustoetusest hüvitatavad uuringud oleksid kvaliteetsed ning professionaalselt tehtud. Kui turu-uuringu korraldamise eest saavad abi põllumajandustoodete töötlejad, siis nendele määratakse vähese tähtsusega abi komisjoni määruse (EL) nr 1407/2013 alusel. Kui turu-uuringu korraldamiseks saavad abi põllumajandustootjad, siis nendele määratakse põllumajandusliku vähese tähtsusega abi komisjoni määruse (EL) nr 1408/2013 alusel. Riigiabi reeglid ei võimalda põllumajandustootjatele määrata turu-uuringute eest saadavat abi komisjoni määruse (EL) nr 702/2014 alusel.

Lõikes 2 on sätestatud põllumajandustoote ja töödeldud toote tutvustamise abikõlblikud kulud. Põllumajandustoodete ja töödeldud toodete tutvustamise eesmärk on teavitada tarbijaid erinevatest tooteliikidest, nende toiteväärtuselistest eelistest ja soovitatavast kasutamiskiisist ning Euroopa Liidu liikmesriikidest pärit toodetele avatud kvaliteedisüsteemidest, sealhulgas Euroopa Liidu liikmesriikide poolt tunnustatud kvaliteedikavadest. Teavituskampaania raames ei ole lubatud kutsuda tarbijat üles eelistama teatud kaubamärke või omamaiseid tooteid. Toodete teavituskampaaniate toetamise eesmärk ühisturundusmeetmena on tuua kasu kogu sektorile, mitte toetada üksikuid ettevõtteid.

Lõikes 3 on sätestatud messil osalemise ja messi korraldamise abikõlblikud kulud. Messi all peetakse silmas majanduslike eesmärkidega sündmust, mille eesmärk on osaleja turumõju kasvatamine ning mis toimub regulaarse intervalli järel ajaliselt piiritletuna, ning kus üht või mitut valdkonda esindavad ettevõtjad vahetavad teavet valdkonnaspetsiifilise publiku ja erialaspetsialistidega ning kus edendatakse toodete ja teenuste müüki.

Ka selles lõikes on mitmeid kuluartikleid, mille puhul määratakse põllumajandustootjatele põllumajandusliku vähese tähtsusega abi (määrus (EL) nr 1408/213), mitte riigiabi (määrus (EL) nr 702/2014), sest riigiabi reeglid ei anna alust kõikide soovitud tegevuste elluviimiseks.

Lõikes 4 on sätestatud väljaspool Eestit toimuva õppereisi korraldamise ja sellel osalemise abikõlblikud kulud. Määruse alusel toetatakse ainult selliseid õppereise, mis koos mineku- ja tulekupäevadega kestavad kokku kuni seitse kalendripäeva. Seega ei ole määruse kohaselt lubatud toetatava õppereisi pikendamine osadeks jagamise kaudu või muul viisil, isegi kui see toimub omavahendite arvelt. Õppereisil osalejatest peavad kolm neljandikku olema põllumajandustoodete tootmise või töötlemisega tegelevate ettevõtjate töötajatest.

Lõikes 5 on sätestatud Eestis toimival koolitusel või seminaril osalemise või Eestis toimuva koolituse või seminari korraldamise abikõlblikud kulud. Nendel koolitustel või seminaridel osalejatest peavad kolm neljandikku olema põllumajandustoodete tootmise või töötlemisega tegelevate ettevõtjate töötajatest.

Lõikes 6 sätestatakse, et abikõlblik on ka sõiduauto kasutamise kulu Vabariigi Valitsuse 14. juuli 2006. a määruse nr 164 „Teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel isikliku sõiduauto kasutamise kohta arvestuse pidamise ja hüvitise maksmise kord” §-de 4–6 kohaselt. Sõiduauto kasutamise kulud on abikõlblikud ainult siis, kui sõiduautot kasutatakse toetatavate tegevuste elluviimiseks. Sõiduauto kasutamine isenesest ei ole abikõlblik tegevus ega kulu. Samuti on abikõlblikud toetatavate tegevustega seotud korraldamise kulud, mille all mõeldakse personalikulud ning nendelt arvestatud makse (tulu- ja sotsiaalmaks, kohustuslik kogumispension, töötuskindlustus). Kui jätta kõrvale määrused (EL) nr 1407/2013 ja (EL) nr 1408/2014, siis on toetatavate tegevuste aluseks määruse (EL) nr 702/2014 artiklid 21 ja 24. Nendes artiklites tuuakse välja abikõlblikud kulud, mille hulka võib arvata ka korralduskulud (personalikulud), sest tegevuste korraldamise eest vastutab abisaajaid ühendav organisatsioon.

Eelnõu §-s 7 sätestatakse mitteabikõlblikud kulud. Sellisteks kuludeks on nt kulutused teavituskampaaniale, mis kutsuvad tarbijat, töötajat või edasimüüjat eelistama kodumaise päritoluga põllumajandustoodet või sellest töödeldud toodet ainult selle päritolu tõttu; kulutused teavituskampaaniale, mis ei vasta toiduseaduse §-s 39 ja reklaamiseaduses sätestatud tingimustele; teavituskampaania käigus sellise materjali, välja arvatud messikataloogi koostamise kulud, mis sisaldab ettevõtete nimetusi, logosid ja kaubamärke ning muid andmeid nende ettevõtete kohta. Teavituskampaania ülesehitamine üksnes kodumaise päritoluga toidu eelistamise argumentidele või selle suunamine ainult konkreetsetele kaubamärkidele on keelatud, sest see on vastuolus Euroopa Liidu ühisturu põhimõtetega.

Eelnõu §-s 8 sätestatakse toetuse määr ja suurus.

Lõikes 1 sätestatakse toetusmäärad erinevatele toetatavatele tegevustele. Turu-uuringute tegemiseks, messide korraldamiseks või nendel osalemiseks ja Eestis toimuvate koolituste/seminaride korraldamiseks või nendel osalemiseks saab toetust taotleda kuni 75% ulatuses. Toodete tutvustamiseks saab toetust taotleda kuni 80% ulatuses ning väljaspool Eestit toimuva õppereisi korraldamiseks saab toetust taotleda kuni 50% ulatuses. Toetusmäärade vähendamine teatud tegevuste puhul tuleneb suurest ületaotlemisest eelmistel aastatel ning vajadusest parandada esitatavate taotluste kvaliteeti, muutmaks toetatavate tegevuste planeerimine läbimõeldumaks ja eesmärgipärasemaks. Õppereisidele kehtestatud 50% toetusmäär tuleneb sellest, et õppereiside arv on aastatel 2010–2014 kasvanud 85% (2014-le) ning õppereiside rahaline osakaal moodustas 2014. a toetuse eelarvest 28%.

Toodete tutvustamise toetusmäär jäi muutmata, sest tegemist on tegevustega, kus organisatsioonidel peab säilima huvi teha üldise iseloomuga tutvustustegevusi (mitte konkreetsetest kaubamärkidest lähtuv). Oluline asjaolu on ka praegune toidusektori olukord, kus tuleb soodustada erinevate tootjate ja töötajate toodangule suunatud üldist teavitus- ja tutvustustegevust.

Lõikega 2 sätestatakse maksimaalsed toetussummad turu-uuringute tegemisel, eesmärgiga välistada olukord, kus turu-uuringute tegemiseks taotletakse turuhindadest tunduvalt kõrgemate hindade alusel tehtud turu-uuringute kulude hüvitamist.

Lõikega 3 sätestatakse väljaspool Eestit toimuva õppereisi toetussumma piirang nii kogu õppereisi kui ka õppereisil osaleja kohta. Kogu õppereisi maksimaalne toetussumma saab olla 25 565 eurot ning maksimaalne toetussumma taotleja kohta 320 eurot päevas. Nimetatud piirang õppereisile kui kulukale koolitusliigile on vajalik, et ärgitada taotlejaid leidma õppereiside korraldamisel kulutõhusamaid lahendusi.

Lõikes 4 on toodud toetussummade maksimummäärad taotleja kohta. Taotletav toetussumma taotleja kohta on kuni 128 000 eurot juhul, kui taotleja on üht valdkonda esindav mittetulundusühing, mille liikmed on ainult üht valdkonda esindavad ettevõtjad ja erialaliidud, ning kuni 256 000 eurot juhul, kui taotleja on mittetulundusühing, mille liikmed on vähemalt kahe erineva valdkonna erialaliidud, ning kui toetatavate tegevuste hulgas on mitut valdkonda hõlmavad tegevused. Valdkonna erialaliiduna käsitletakse määruse tähenduses ühe põllumajanduse ja/või toiduainetööstuse alavaldkonna (näiteks liha tootmine ja töötlemine, piima tootmine ja töötlemine jne) huve esindavat mittetulundusühingut. Mitme valdkonna erialaliite ühendavaks mittetulundusühinguks on määruse tähenduses seega mittetulundusühing, mille liikmeteks on vähemalt kaks erinevat põllumajanduse ja/või

toiduainetööstuse alavaldkonda esindavat erialaliitu (näiteks mittetulundusühing, mille liikmeteks on piimatootjaid esindav mittetulundusühing ja lihatootjaid esindav mittetulundusühing, või mittetulundusühing, mille liikmeteks on leivatööstusi, piimatööstusi ja piimatootjaid esindavad mittetulundusühingud).

Eelnõu §-s 9 sätestatakse toetuse taotlemise nõuded.

Lõikes 1 sätestatakse, et toetuse saamiseks esitab taotleja ajavahemikus 1. veebruarist kuni 15. veebruarini PRIA-le määruse lisas esitatud taotluse koos § 9 lõikes 3 nimetatud dokumentidega.

Lõikes 3 on nimetatud dokumendid, mis tuleb koos taotlusega PRIA-le esitada. Võrreldes eelmisel aastal nõutud dokumentidega tuleb alates 2015. a taotlusvoorst esitada üks täiendav lisa. Tegemist on lisaga 8 (abisaaaja kontserni liikmete skeem), mis esitatakse juhul, kui taotletav põllumajandusliku vähese tähtsusega abi ja vähese tähtsusega abi ületab 500 eurot ühe abisaaaja kohta (mida vaadatakse iga taotluse kohta eraldi).

Kui eespool nimetatud abisaaajatele taotletav abi jääb alla 500 euro abisaaaja kohta (ühe taotluse kohta), siis peab taotleja taotluses kinnitama, et komisjoni määruste (EL) nr 1407/2013 ja (EL) nr 1408/2013 artikli 2 punktis 2 nimetatud ettevõtjale jooksva majandusaasta ja sellele eelnenud kahe majandusaasta jooksul antud vähese tähtsusega abi või põllumajandusliku vähese tähtsusega abi ei ületa koos taotletava toetusega vastavalt vähese tähtsusega abi ülemmäära 200 000 eurot ning põllumajandusliku vähese tähtsusega abi ülemmäära 15 000 eurot. See tähendab, et nii taotleja kui abisaajad peavad olema kontrollinud ning veendunud selles, et antava abiga ei ületataks abisaaajatele kehtestatud abi ülemmäärasid. Kuna nii 15 000 kui 200 000 piirmäär kehtestatakse ühele ettevõtjale (sh kontserni kaudu seotud ettevõtjad), siis tuleb antud nõuet kontrollida Eestis registreeritud ning omavahel seotud ettevõtjate põhjal.

Lõige 5 annab aluse selleks, et ettevõtjad, kes saavad riigiabi, saaksid ettevõtja suurust tõendava kinnituse esitada ka hiljem. Vajadus nimetatud kinnituse hilisemaks esitamiseks võib tuleneda asjaolust, et taotluse esitamise ajal nimetatud ettevõtja ei pruugi olla hilisem kasusaaja, näiteks ei õnnestu taotluses märgitud ettevõtjal minna õppereisile, mistõttu läheb keegi teine ettevõtja, kuid ka uus abisaaaja peab tõendama, et ta on väikese või keskmise suurusega ettevõtja.

Eelnõu § 10 sätestab taotluse läbivaatamise ja toetuse määramise või taotluse mitterahuldamise põhimõtted.

Lõige 5 sätestab, et kui nõuetekohaste taotluste rahastamise summa ületab toetuse maksmiseks eelarveaastal ettenähtud vahendeid, vähendab PRIA taotlejatele määratava toetuse suurust võrdeliselt taotletava toetuse suurusega, lähtudes §-s 8 sätestatud toetusmääradest. See tähendab, et lõplikud toetusmäärad selguvad alles pärast seda, kui PRIA on kontrollinud taotluste nõuetekohasust ning võrrelnud nõuetekohaste taotluste kogueelarvet sellel eelarveaastal ettenähtud vahenditega.

Lõikes 7 sätestatakse, et PRIA otsustab toetuse määramise või taotluse rahuldamata jätmise 40 tööpäeva jooksul arvates taotluse esitamise tähtpäevast. Taotlejal on lubatud alustada toetatavate tegevuste elluviimist enne PRIA vastava otsuse tegemist, kuid sellisel juhul on tegemist taotleja enda riskiga.

Eelnõu §-s 11 sätestatakse toetatava tegevuse elluviimist tõendavate dokumentide esitamine.

Lõige 1 sätestab, et toetuse väljamaksmiseks esitab taotleja PRIA-le lisas 5 esitatud maksetaotluse koos muude lõikes 1 nimetatud dokumentidega.

Lõige 2 sätestab, et maksetaotlus esitatakse hiljemalt taotluse esitamise aasta 9. oktoobriks.

Lõige 3 sätestab, et juhul kui toetatava tegevuse elluviimise kulud erinevad taotluses näidatud kuludest, täpsustab taotleja taotluses esitatud andmeid ning esitab PRIA-le koos maksetaotlusega seletuskirja, ning et taotleja ei esita maksetaotluses andmeid uute kulude kohta.

Lõikes 4 nähakse ette erandid juhuks, kui taotleja ei ole kavandatud tegevused maksetaotluse esitamise tähtajaks teostanud. Näiteks kui turu-uuring ei ole maksetaotluse esitamise tähtajaks täies mahus tehtud, esitab taotleja selle kohta asjakohased dokumendid kümne tööpäeva jooksul arvates nimetatud tegevuse lõplikust elluviimisest.

Lõikes 5 tuuakse välja juhud, mil töötajatabeli esitamine ei ole vajalik. Tööajatabelit ei ole vaja esitada, kui toetatava tegevuse juhtimiseks on sõlmitud eraldi leping või juhitakse toetatavat tegevust tööjuhendi alusel, milles on määratud projektijuhi täpsed tööülesanded, ning selle eest on määratud kindel töötasu. Juhul kui toetatava tegevuse juhtimisteenust ostetakse, esitab taotleja töövõtulepingu ja arve ärakirja.

Lõikes 6 tuuakse ära alus, mille põhjal peetakse arvestust sõiduauto kasutamise kulude hüvitamise kohta.

Eelnõu § 12 sätestab toetuse maksmise ja toetuse maksmisest keeldumise alused.

Lõige 1 sätestab, et toetus makstakse välja üks kord aastas 45 tööpäeva jooksul arvates päevast, millal taotleja esitas PRIA-le maksetaotluse koos muude vajalike dokumentidega.

Lõikes 2 sätestatakse, millistel põhjustel jäetakse toetus välja maksmata.

Eelnõu §-s 13 sätestatakse toetuse väljamakse tegemine osaliselt tasutud kuludokumentide alusel.

Lõikes 1 on sätestatud, et toetatavate tegevuste elluviimist võib rahastada enne töö, teenuse või toote eest tasumist, kui toetuse saaja on piisavalt usaldusväärne ning tehtud töö või osutatud teenus on lõpetatud või toode on üle antud ning toetuse saaja on need vastu võtnud ja nende eest tasunud vähemalt omafinantseeringuga võrdse rahasumma. Tehtud töö või osutatud teenus § 13 kontekstis peab olema lõpetatud, sest toetuse saaja maksab selle elluviimiseks ainult omafinantseeringuga võrdse rahasumma, mistõttu tekitavad selle süsteemi puhul ka teatud riskid. Seetõttu maandatakse neid riske nõudega, mis ütleb, et toetuse saajal on võimalik tegevuse rahastamist taotleda §-s 13 sätestatud tingimustel, juhul kui tegevus on lõpetatud enne taotluse esitamise aasta 9. oktoobrit ehk viimasel maksetaotluse esitamise päeval.

Lõike 7 kohaselt on toetuse saaja piisavalt usaldusväärne, kui:

1) tal ei ole riikliku maksu võlga või riikliku maksu võla tasumine on ajatatud, maksuvõla tasumise ajatamise korral on maksud tasutud ajakava kohaselt;

- 2) tema või tema üle valitsevat mõju omava isiku suhtes ei ole algatatud likvideerimis- ega pankrotimenetlust;
- 3) ta on varem riigieelarvelistest või muudest Euroopa Liidu või välisabi vahenditest saadud ja tagasimaksmisele kuulunud summa tagasi maksnud või toetuse tagasimaksmise ajatamise korral on tagasimaksed tasutud ettenähtud tähtpäevaks ja summas;
- 4) ta on varem tegevuse elluviimise rahastamise otsuse alusel saadud raha kasutanud sihipäraselt ja tähtajal.

Omafinantseeringuga võrdne rahasumma on rahaline väärtus, mille toetuse saaja tasub isikule, kes osutas esitatud hinnapakumuse alusel toetatava tegevuse elluviimiseks toetuse saajale teenust, tegi tööd või müüs toote. Omafinantseeringuga võrdse rahasumma hulka loetakse selle isiku, kellelt toetuse saaja tellis teenust või tööd või ostis toote, väljastatud arve-saatelehel või arve ära kirjal kajastatud kõik abikõlblikud kulud, mille summast on maha arvestatud tegevuse elluviimise rahastamise otsuse alusel toetuse saajale makstav summa (ehk enne toetatava tegevuse elluviimise rahastamise otsuse tegemist peab toetuse saajal olema arve-saatelehel või arve ära kirjal kajastatud abikõlblikest kuludest tasutud ainult see osa, mis jääb alles, kui arve-saatelehel või arve ära kirjal kajastatud abikõlblike kulude kogusummast on arvestatud maha toetusmäära alusel kuludokumentis kajastatud abikõlblike kulude põhjal arvutatud toetuse summa), ning kõik mitteabikõlblikud kulud, mis mingil mõjuval põhjusel on nimetatud arve-saatelehel või arve ära kirjal kajastatud. Näiteks kuulub arve-saatelehel või arve ära kirjal kajastatud mitteabikõlblike kulude (mis peavad toetuse saajal olema tasutud enne toetatava tegevuse elluviimise rahastamise otsuse tegemist) hulka toetatava tegevuse käibemaks, kui toetuse saajal on võimalik taotleda selle tagastamist käibemaksuseaduse alusel, ning ka muud mitteabikõlblikud kulud, mis on mingil põhjusel kuludokumentides kajastatud.

Eespool kirjeldatud viisil toetatava tegevuse elluviimise rahastamist sooviv toetuse saaja esitab PRIA-le vormi kohase maksetaotluse koos kulu- ja omafinantseeringuga võrdse rahasumma tasumist tõendavate dokumentidega.

PRIA teeb toetatava tegevuse elluviimise rahastamise otsuse pärast kulutuste abikõlblikkuse kontrollimist, arvestades seejuures toetuse saaja usaldusväärsust, ning kannab toetatava tegevuse elluviimise rahastamise otsuste alusel määratud raha toetuse saaja arvelduskontole. Toetuse saaja võib tegevuse elluviimise rahastamise otsuse alusel saadud raha kasutada üksnes selle isiku, kellelt toetuse saaja tellis teenust või tööd või ostis toote, väljastatud arve-saatelehel või arve ära kirjal märgitud toetatava tegevuse abikõlblike kulude eest tasumiseks. Toetuse saaja tasub pärast tegevuse elluviimise rahastamise otsuse alusel saadud raha laekumist viivitamata kuludokumentide alusel tasumata jäänud kogusumma isikule, kellelt ta tellis teenuse või töö või ostis toote. Tasumise tõendamiseks esitab toetuse saaja PRIA-le seitsme tööpäeva jooksul arvates tegevuse elluviimise rahastamise otsuse alusel saadud raha laekumisest maksetaotluse koos maksmist tõendavate dokumentidega.

PRIA kontrollib kuludokumentide nõuetekohasust 25 tööpäeva jooksul arvates nende dokumentide saamisest. Kui kontrolli tulemusel selgub, et toetuse saaja ei ole täitnud määruses sätestatud nõudeid või kui dokumentid ei ole nõuetekohased, maksab toetuse saaja tegevuse elluviimise rahastamise otsuse alusel saadud raha asjaomases ulatuses tagasi. Kui kuludokumentide alusel tasumata jäänud kogusumma tasumise ja PRIA-le nõutavate dokumentide esitamise tähtaegadest ei ole kinni peetud, siis on PRIA-l õigus edaspidi keelduda toetuse saaja toetatava tegevuse elluviimise rahastamisest enne töö, teenuse või toote eest tasumist või nõuda tegevuse elluviimise rahastamise otsuse alusel makstud raha

tagasi. Samuti on PRIA-l õigus keelduda toetatava tegevuse elluviimise rahastamisest enne töö, teenuse või toote eest tasumist, kui esitatud kuludokumendid ei vasta nõuetele või ei ole piisavalt selged ja läbipaistvad.

Paragrahvis 13 kasutatakse terminit „toetuse saaja”, sest kuludokumentide esitamise ajaks on PRIA toetuse määramised otsused juba teinud.

Eelnõu §-s 14 sätestatakse toetuse saaja kohustused. Toetuse saaja on kohustatud:

- 1) säilitama toetatava tegevusega seotud dokumente ning tegevuse tulemusena valminud materjali kirjalikku taasesitamist võimaldaval viisil kümne aasta jooksul arvates toetuse väljamaksmisest;
- 2) tagama, et toetatava tegevuse kulud ning neid kajastavad kulu- ja maksedokumendid on muudest taotleja kulu- ja maksedokumentidest selgelt eristatavad;
- 3) teavitama § 4 lõigetes 4, 5 ja 7 nimetatud isikuid kirjalikult neile määratud ja makstud vähese tähtsusega põllumajanduslikust abist või vähese tähtsusega abist vastavalt komisjoni määruste (EL) nr 1408/2013 ja (EL) nr 1407/2013 artikli 6 lõikele 1;
- 4) teavitama avalikkust, et toetatav tegevus viiakse ellu toetuse abil. Avalikkuse teavitamiseks tuleb toetatava tegevuse raames valminud toode või teenuse või töö tegevuskoht märgistada tekstiga „Turuarendustoetuse abiga rahastatud tegevus”, mis paigutatakse tootele pärast selle soetamist või valmimist ning teenuse või töö tegevuskohale enne tegevuse elluviimise alustamist.

Eelnõu § 15 sätestab viitega maaelu ja põllumajandusturu korraldamise seaduse §-le 42 toetuse tagasinõudmise alused ja korra.

Eelnõu § 16 sätestab põllumajandusministri 6. jaanuari 2012. a määruse nr 3 „Turuarendustoetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord, nende kulude loetelu, mille hüvitamiseks turuarendustoetust antakse, ning toetuse määr” kehtetuks tunnistamise määruse jõustumisel.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu on kooskõlas Euroopa Liidu õigusega. Eelnõus nimetatud Euroopa Liidu õigusaktidega saab tutvuda internetis Euroopa Liidu õigusaktide andmebaasis aadressil <http://europa.eu.int/eur-lex>.

Eelnõus sätestatud abikõlblikud kulud on kooskõlas komisjoni määrustega (EL) nr 1407/2013, (EL) nr 1408/2013 ja (EL) nr 702/2014. Määruse (EL) nr 702/2014 artikli 9 kohaselt esitab Põllumajandusministeerium Euroopa Komisjonile kokkuvõtliku teabe põllumajandustootjatele turuarendustoetuse andmise kohta.

4. Määruse mõjud

Määruse rakendamine võimaldab Eesti tootjaorganisatsioonidel taotleda riigiabi ja vähese tähtsusega abi ning põllumajanduslikku vähese tähtsusega abi, et suurendada teadlikkust põllumajandustoodete ja nendest töödeldud toodete omadustest, parandada nende turustusvõimalusi ja suurendada põllumajandustoodete tootmise ja töötlemise konkurentsivõimet.

Turuarendustoetus aitab kaasa põllumajandustoodete ja töödeldud põllumajandustoodete ekspordivõime parandamisele, võimaldades tutvustada põllumajandustooteid ja toidukaupu nii ühenduse siseturul kui ka kolmandates riikides. Samuti aitab turuarendustoetus kaasa tarbija teadlikkuse suurenemisele toodete toiteväärtuselistest eelistest ja soovitatavast kasutamisest, toidu kvaliteedist, toiduohutusest ning turul olemasolevatest kvaliteedisüsteemidest.

5. Määruse rakendamisega seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Määruse rakendamiseks vajalikud vahendid on ette nähtud 2015. aasta riigieelarve seaduses.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras.

7. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu esitati õigusaktide eelnõude infosüsteemi EIS kaudu kooskõlastamiseks Rahandusministeeriumile, kes kooskõlastas eelnõu märkustega. Rahandusministeeriumi poolt tehtud märkustega on sisuliselt arvestatud ning asjakohased täiendused on tehtud nii eelnõusse kui seletuskirja.

Eelnõu väljatöötamisse olid kaasatud nii PRIA kui ka sektori esindusorganisatsioonid (nt Eesti Toiduainetööstuse Liit, Eesti Aiandusliit, Eesti Piimaliit, Eesti Talupidajate Keskliit, Eesti Põllumajandus-Kaubanduskoda).

(allkirjastatud digitaalselt)

Toomas Kevvai

Toiduohutuse ning teaduse ja arenduse asekanstler
kanstleri ülesannetes